

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/522/Gusp av den 2 september 2011, om ändring av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 228, s. 16), av rådets beslut 2011/628/Gusp av den 23 september 2011 om ändring av beslut 2011/273/Gusp (EUT L 247, s. 17), av rådets beslut 2011/782/Gusp av den 1 december 2011 om restriktiva åtgärder mot Syrien och om upphävande av beslut 2011/273 (EUT L 319, s. 56), av rådets förordning (EU) nr 878/2011 av den 2 september 2011 om ändring av förordning (EU) nr 442/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1) och rådets förordning (EU) nr 36/2012 av den 18 januari 2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och om upphävande av förordning nr 442/2011 (EUT L 16, s. 1) i den mån som sökanden förekommer i förteckningen av personer på vilka de restriktiva åtgärderna med hänsyn till situationen i Syrien är tillämpliga, samt talan om skadestånd för den skada som vållats.

Domslut

1. Det finns inte längre anledning att pröva Europeiska kommissionens interventionsansökan.

2. Talan ogillas.

3. Issam Anboubas ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 25, 28.1.2012

Tribunalens dom av den 13 september 2013 — Anboubas mot rådet

(Mål T-592/11) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av penningmedel och ekonomiska resurser — Oskuldspresumtion — Bevisbörda — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till försvar — Motiveringsskyldighet)

(2013/C 313/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Issam Anboubas (Homs, Syrien) (ombud: advokaterna M.-A. Bastin, J.-M. Salva och J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis R. Liudvinavičiute-Cordeiro och M.-M. Joséphidès, därefter R. Liudvinavičiute-Cordeiro och A. Vitro)

Saken

Talan dels om delvis ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/684/Gusp av den 13 oktober 2011 om ändring av beslut

2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 269, s. 33), av rådets beslut 2011/782/Gusp av den 1 december 2011 om restriktiva åtgärder mot Syrien och om upphävande av beslut 2011/273/Gusp (EUT L 319, s. 56), av rådets förordning (EU) nr 1011/2011 av den 13 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EU) nr 442/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 269, s. 18), av rådets förordning (EU) nr 36/2012 av den 18 januari 2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och om upphävande av förordning (EU) nr 442/2011 (EUT L 16, s. 1), och av rådets genomförandeförordning (EU) nr 410/2012 av den 14 maj 2012 om genomförande av artikel 32.1 i förordning (EU) nr 36/2012 (EUT L 126, s. 3), i den mån sökandens namn finns upptaget i förteckningen över personer som är föremål för restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, dels om skadestånd.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Issam Anboubas ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 25, 28.1.2012.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — De Nicola mot EIB

(Mål T-618/11 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — EIB:s personal — Bedömning — Befordran — Bedömnings- och befordringsförfarandet för år 2008 — Prövningsorganets beslut — Kontrollens omfattning — Bedömningsrapport — Invändning om rättsstridighet — Skälig tidsfrist — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan — Litis pendens)

(2013/C 313/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken EIB (ombud: inledningsvis T. Gilliams och F. Martin, därefter T. Gilliams och G. Nuvoli, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 28 september 2011 i mål F-13/10, De Nicola mot EIB (REUP 2011, s. I-A-1-0000 och II-A-1-0000), med yrkande om upphävande av den domen.

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 28 september 2011 i mål F-13/10, *De Nicola mot EIB*, upphävs i de delar denna innebär att Carlo De Nicolas talan ogillas avseende hans yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av prövningsorganet vid Europeiska investeringsbanken (EIB).
2. Överklagandet ogillas i övrigt.
3. Talan som Carlo De Nicola väckt vid personaldomstolen i mål F-13/10 ogillas.
4. Carlo De Nicola ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av EIB:s rättegångskostnader, såväl vid personaldomstolen som i förevarande instans.
5. EIB ska bära sina rättegångskostnader såväl vid personaldomstolen som i förevarande instans.

(¹) EUT C 25 av den 28.1.2012.

Talan väckt den 17 juli 2013 — Antonios Chatzianagnostou mot rådet m.fl.

(Mål T-383/13)

(2013/C 313/51)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Grekland) (ombud: advokaten Ch. Makris)

Svarande: Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, för det första, beslutet "Slutligt beslut i det disciplinära ärendet 2/2013", vilket meddelades av uppdragschefen för EULEX Kosovo den 10 maj 2013 och delgavs sökanden den 16 maj 2013, i dess helhet och, för det andra, beslutet "Slutligt beslut i det disciplinära ärendet 6/2013", vilket meddelades av uppdragschefen för EULEX den 10 maj 2013 och delgavs sökanden den 16 maj 2013, i dess helhet,
- rentvå sökanden från alla anklagelser som framställts av EULEX i de disciplinära förfarandena,

- förplikta EULEX att, inom ramen för denna tvist, till sökanden utge kopior på alla handlingar avseende sökanden som ingår i akterna i de disciplinära ärendena, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens ombudskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av formföreskrifter, genom att de angripna rättsakterna saknar motivering, och åsidosättande av artikel 296 FEUF och allmänna rättsprinciper i unionens medlemsstater, enligt vilka alla betungande förvaltningsbeslut ska innehålla en tillräckligt utförlig, fullständig och specifik motivering. Sökanden gör gällande att de angripna rättsakterna i förevarande fall helt saknar motivering, trots att detta är ett rättsligt tvingande krav.
2. Den andra grunden avser svarandenas åsidosättande, genom de angripna rättsakterna, i flera hänseenden av sökandens rätt till försvar, såsom denna rättighet framgår i Europakonventionen och de allmänna rättsprinciperna i unionens medlemsstater. I det disciplinära ärendet 6/2013 vid EULEX har sökanden ålagts en disciplinär påföljd genom en rättsakt som han aldrig fått tillfälle att försvara sig mot eller yttra sig över. Sökanden har dessutom fråntagits rätten att på ett enkelt, snabbt och effektivt sätt få tillgång till rättsligt bistånd, det vill säga möjligheten att låta sig försvaras av en advokat som han själv väljer och som är tillräckligt förberedd och fullt informerad om vad som läggs sökanden till last i de disciplinära ärendena vid EULEX.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att de angripna rättsakterna är felaktiga i sak. Enligt sökanden grundar sig den andra rättsakten på antaganden och på en motsägelserfull och otillräcklig motivering. Detta strider mot oskuldspresumtionen och sökandens rätt att inte behöva ange sig själv. Rättsakten är dessutom felaktig av det skälet att det inte tas hänsyn till att den felaktiga rättstillämpning som sökanden gjort sig skyldig till är ursäktlig och, i ännu mindre grad, till de förmildrande omständigheter som föreligger i form av att sökanden aktivt samarbetat och visat ånger.
4. Den fjärde grunden avser åsidosättande av bestämmelserna i artikel 19 i konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 10 i Europakonventionen, artikel 15 FEUF, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 (¹), Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 (²) samt artiklarna 41 och 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Sökanden gör gällande att de angripna besluten från uppdragschefen för EULEX, genom vilka sökanden ålagts de föreslagna disciplinära påföljderna, utgör felaktig rättstillämpning. Om de hade varit korrekta skulle sökandens anmodan om upphävande av påföljderna ha bifallits, bland annat på den grunden att de ovannämnda bestämmelserna om sökandens rätt att få del av handlingarna i akten i de två disciplinära ärenden som anhängiggjorts vid EULEX har åsidosatts.